

Պարույր Սևակ

Վերնագիրը վերջում 9

Հանգիստ չեն տալիս ինձ օր ու գիշեր,
Իմ հոգսը թողած՝
Հոգում ձե՛զ համար...
Լվացարարի տենդով են այրվում,
Ուզում են մաքրել աշխա՛րհը համայն...
Որքան քշում են, որ ինձնից վանեն,
Այնքան գազազում ու պոկ չեն գալիս՝
Մեղրի հոտ առած մեղուների պես...
Միաժամանակ պահակ են ու գող,
Միաժամանակ ծառա են ու տեր,
Միաժամանակ իմն են ու ձերը...
-Այդ... իմ խոհե՛րն են:

18.XII.1959թ.

Թիֆլիս